

Så går det till under en VM-helg

LÅNG VÄG TILL

Svensk Motorsport följde Husabergs Björne Carlsson vid enduropremiären

Att dra runt ett team i endurons VM-serie är ingen enkel apparat, det är många detaljer som ska klaffa för att förarna ska prestera optimalt.

TEXT & FOTO: JOHANNA MÖRTBERG

Björne Carlsson är sammanbiten. Husabergsföraren väntar på sin nya 500-kubikare av 2009 års modell medan teamkamraterna Joakim Ljunggren och Valtteri Salonen fått sina 450-kubikare.

– Det är klart att jag är ruggigt besviken på att jag inte har fått den nya hojen. Jag har kört 55 timmar på prototypen och det är stor skillnad att gå tillbaka till förra årets VM-hoj. Det är inga problem med nolltåtan, men den nya är bättre, säger han medan teampersonalen vimlar runt i depå-tältet inför premiären i Östersund.

Att dra runt med ett VM-team är en stor apparat. Husabergsteamet består av 10–12 personer. Förarna Carlsson, Ljunggren och Salonen, teamchefen Thomas Gustavsson, de fyra mekanikerna Roland Öhrn, Christer Svensson, Lars Börjesson och Jukka Sundvall, kocken Jesper Person och några personer som ser- var förarna utgör huvudgruppen. Vid premiären var man ännu fler eftersom intresset för hur de nya cyklarna skulle fungera var stort,

även ingenjörer från Österrike var på plats. Björne Carlsson nämner några av sina nyckelpersoner.

– Mekanikerna är viktiga. Sedan är det skönt att min sambo Jenny och vår dotter Elsa är med. Jenny sköter drickan, annars har jag ordning på det mesta själv.

Inför premiären var Björne och de andra förarna på plats i Östersund på tisdagen för att testa cyklarna och bekanta sig med banan.

Medan förarna har sina förberedelser har teamchefen Thomas Gustavsson annat att tänka på. Han anlände till Östersund på onsdagskvällen.

– Vi satte upp vårt tält där vi jobbar med cyklarna, förarna har ett omklädningsrum och kocken en hörna för att laga mat. Det har tagit flera månader att få ordning på allt som ska med till VM:et, förklarar han.

Eftersom förarna tävlar på två olika årsmodeller måste man ha dubbelt upp med reservdelar och alla grejor för att serva tävlingsma-

skinerna måste vara på rätt plats.

På torsdagen testade förarna stötdämparinställningar, däck och gaffelben på träningsbanan. Under tiden var Thomas Gustavsson ute med VM-seriens officiella bankontrollant Giovanni Sala, och granskade banan. På fredagen körs den så kallade preriden. Då gör Sala och ett tiotal föråkare, däribland Thomas Gustavsson, ett testvarv.

– Under preriden kollar vi hur lång tid det tar att köra varvet och att det är ordentligt pilot så ingen kör fel, förklarar Gustavsson.

Medan teamchefen varit ute och kört har förarna hunnit fatta de sista besluten om cyklarna. Björne Carlsson funderade på om han skulle köra med en extra liten puckel på sadeln för att inte halka av dynan i snöspåren, och mekanikern Lars Börjesson gjorde en extra dyna så Carlsson kunde välja innan cyklarna besiktades och ställdes i parc fermé.

När serviceteamet haft ett eget möte tillverkar Gustavsson förarnas lathundar, små kom-ihåg-lappar

Fullt ös ute på enduroprovet. Det blev två tredjeplatser för Carlsson.

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA »

TUFFT SCHEMA FÖR VM-FÖRARNA

Förarna anlän- der till Öster- sund på tisdag. Teamchef Tho- mas Gustavs- son kommer dagen därpå. Depå-tältet görs i ordning.

Förarna testar cyklarna på tränings- banan. Thomas Gustavsson granskar banan med Giovanni Sala.

”Vad kör du med för däck?” Anders Eriks- son och Björne Carlsson pratar däckval innan det är dags att besikta.

”Vilka korvar ska du ha?” Mekanikern Roland Öhrn frågar Björne vilka korvar han tänker använda i däcken.

Kocken Jesper Person skriver handlingslista.

TISDAG-ONSDAG

TORSDAG

FREDAG FÖRMIDDAG

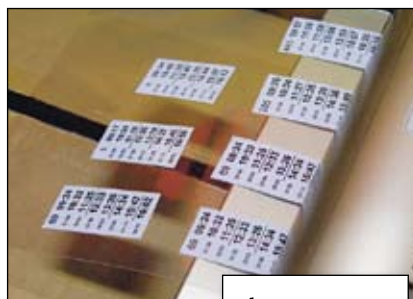
EN VM-MEDALJ

Dottern Elsa vill gärna krama pappa Björne.

"Ta regnjackan", ber Björne Carlsson när Thomas Gustavsson packar ryggsäcken.

Förarna besiktar cyklarna och går enduroprovet en sista gång.

Thomas Gustavsson laminerar förarnas lathundar. På lapparna står tiderna när förarna ska vara vid tidskontrollerna.

Björne Carlsson rullar fram till start på lördagsmorgonen. Anders Eriksson startar strax efter.

Efter nästan sju timmar i sadeln går Björne Carlsson i mål som trea.

Mekanikern Roland Öhrn ställer klockan för att kunna ha koll på när Husabergsförarna kommer in för service.

Prisutdelning. Björne Carlsson blir trea. När allt är över är det bara att packa hojarna och utrustningen och köra hem till Dalarna. Två dagar senare kör Björne de 300 milen till Portugal och nästa VM-tävling.

FREDAG EFTERMIDDAG

LÖRDAG FM

LÖRDAG EM

SÖNDAG MORGON

SÖNDAG KVÄLL

“Thomas brukar sällan skälla”

Björne Carlsson försvarar tredjeplatsen. Ibland är familjen långt borta (ovan t h). Daniel Persson kollar resultaten (mitten t h). Taktiksnack mellan Daniel Persson som kör för Husaberg team Sweden, endurosektionens Robert Svensson och Thomas Gustavsson (nedan t h).

PERSON HERRE I KÖKET

Husaberg har egen kock med på VM

Nytt för i år är att Husaberg har egen kock med sig på VM. Jesper Person är mannen som bullar upp med mat till både förare och teampersonal.

Jesper Person är inget nytt ansikte bakom grytorna i internationella endurosammanhang. De fyra senaste åren har han lagat mat åt de båda endurolandslagen under lag-VM, dessförinnan har han också kokat åt volleyboll- och pingislandslagen.

Till vardags är Jesper Person köksmästare på en krog i Sälen och säsongsarbetet på skidorten passar bra att kombinera med enduromatlagningen.

– Det är extra kul eftersom jag känner Jocke, Björne, Thomas och Daniel Persson sedan tidigare, berättar Person som började köra cross när han var sex år, nu har han en 250 tvåtakt som han luftar i enduroslogen när tillfälle ges.

Under en VM-helg hålls Jesper mest i kokvrån i Husabergstältet.

– På torsdag och fredag lagar jag både lunch och middag, under lördag och söndag gör jag en rätt som teamet äter efter målgång, berättar han.

– Det blir mycket grytor och mat man kan servera med ris och pasta. När vi kommer ner i Europa blir det mer grillat eftersom depåtältet står utomhus, förklarar Jesper medan han förbereder en köttgryta.

– Jag försöker hålla in på fett. När jag jobbade med pingislandslaget var de helt extrema vad det gällde näringsinnehållet i maten. Det är mer avslappnat att jobba med Husabergsteamet även om det så klart är viktigt vad förarna stoppar i sig, säger han.

Jesper basar för maten

med tiderna då förarna ska vara på plats i tidskontrollerna. Det gäller att ha koll på schemat, går föraren in i kontrollen för tidigt eller för sent blir det tidstillägg som straff. Gustavsson har koll på både Carlssons och Ljunggrens schema under tävlingen.

Fredagskvällen avrundas med ett förarmöte där Gustavsson berättar om preriden, sedan är det bara att åka till hotellet och vila. Björne Carlsson är gärna morgontidig.

– Jag är nog uppe ungefär tre timmar före start. Annars har jag inga ritualer för mig. Jag vet var jag har mina kläder och gör i ordning mina glasögon. Jag vill inte pillra med allt kvällen innan. Sedan värmer jag upp, cyklar lite eller springer, säger han.

Under tävlingsdagen har förarna stöd av varsin följeåkare. Joakim Ljunggren får hjälp av sin pappa Christer, medan Valtteri Salonen använder teamets finske mekaniker Jukka Sundvall och Björne Carlsson har Thomas Gustavsson med sig.

– Jag hjälper alla förare i teamet, men eftersom de andra två har sina egna följeåkare så åker jag med Björne. Jag har jobbat med honom sedan han började hos oss 1993 och mitt jobb är att finnas på plats när det behövs, förklarar Gustavsson som väntar vid de olika proven.

– Jag ger honom dricka och tider så han kan jämföra sig med kon-

2006: Thomas Gustavsson peppar Björne Carlsson.

2007: Teamchefen Gustavsson ser var med dricka åt Björne Carlsson.

kurrenterna. Sedan tar jag hand om midjeväskan och jackan medan han kör provet, förklarar teamchefen.

Gustavssons rygsäck innehåller det mesta som Carlsson kan behöva, exempelvis regnjacka, en 1,5-litersflaska med sportdryck, rena glasögon och flera par handskar, både den vanliga tunna varianten och neoprenhandskar eftersom det är blött och slaskigt i Östersund.

Att teamchef och förare står varandra nära ger trygghet under stressiga

tävlingsdagar. Gustavsson körde sitt första EM 1978 och har 30 års erfarenhet av enduro på högsta nivå.

– Thomas erfarenhet var väldigt viktig för mig när jag var ny. Nu känner vi varandra så väl att vi vågar skälla på varandra, säger Björne.

Husabergsbasen ser snabbt vilket humör veteranen i förartrion är på.

– Det syns direkt på Björne när det går tungt. Då är det bäst att inte säga något. Med Martin Lind som körde för oss tidigare kunde man retas, då blev han förbannad och mer taggad, men det går inte med Björne, svarar Gustavsson.

– Ja, Thomas brukar sällan skälla. Det är mest jag som blir förbannad på mig själv och skriker rakt ut när det går dåligt, säger Carlsson.

När teamet summerar helgen kan Thomas Gustavsson räkna in fyra pallplaceringar och konstaterar att de tre förarna kört mycket bra.

– Det här är det bästa med att vara teamchef, när alla lyckas.

Nu återstår bara att packa och bege sig hemåt. Björne Carlsson satte sig i bussen och körde i väg redan på söndagskvällen.

– De ska gå igenom cykeln och plocka isär motorn i Örebro på måndag. Sedan hoppas jag komma i väg till Portugal på onsdag, säger han.

En nätt bilresa på över 300 mil. Det är lång väg till VM-medaljerna. ■